

ALLERZIELEN

UUR VAN GEDENKEN EN TROOST

Amersfoortse Zwaan

30 oktober 2021

Een dag om te gedenken

De kerk heeft rond het jaar 1000 de eerste dagen van november aangewezen als gedenkdagen voor alle heiligen en alle zielen, de mensen die we niet meer om ons heen hebben. Zulke vaste dagen helpen om bewust even stil te staan bij vroeger en bij nu. Wie leerden ons geloof, hoop en liefde? Wie missen we? Herinneringen met een glimlach of met weemoed komen op. Een nieuw, nog heftig verdriet. Of een oud verdriet, dat al zo lang met je meegaat.

Dit jaar hebben we veel mensen verloren door Corona en er was niet altijd de gelegenheid om de uitvaart bij te wonen en afscheid te nemen. Vandaag kunnen we alsnog hun naam gedenken en God danken voor hun leven. Laat het gedenken ons tot zegen worden, dat we onze levensweg met hernieuwde kracht en toewijding kunnen vervolgen.

Als u op het kaartje de naam schrijft van degene(n) die u wilt gedenken en daarna het kaartje in de schaal op tafel legt, dan noemen we alle namen in het dankgebed.

Tijdens de viering is er de gelegenheid om een kaars aan te steken ter gedachtenis.

Klimop is als groenblijvende plant het symbool voor het eeuwige leven, en omdat het zich stevig hecht aan een muur, boom of beeld ook beeld van trouw en gehechtheid. In het Oude Egypte was de klimop gewijd aan de god Osiris en in het Oude Griekenland aan de god Dionysos. In de vroeg-christelijke tijd werden op sarcofagen klimopbladeren afgebeeld als symbool voor de eeuwige verbondenheid.

Musica callada De Catalaanse componist Federico Mompou (1893-1987) schreef zijn vier reeksen verstillende pianowerken onder de titel 'Musica Callada' (muziek van de stilte), tussen 1959 en 1974. De titel verwijst naar een gedicht in de 'Cántico Espiritual' van de Spaanse mysticus Johannes van het Kruis: 'La Música callada, la soledad sonora', muziek die de stem is van de stilte, maakt van de eenzaamheid muziek. Pianist Arcadi Volodos zei: 'Het is muziek die ons buiten de grenzen van onze eigen wereld voert, alsof we worden meegezogen in een vloeibaar licht...'

Het luiden van de klok

Muziek: 'There is a land of pure delight I' *orgel*
Cees-Willem van Vliet

Woord van welkom

Gedicht Wasdag

Mijn moeder zingt. Zij is alleen
en hangt de was op lange lijnen.
Achter de schuur zit ik. Steeds weer verschijnen
haar handen om de waslijn heen.

God is mijn licht, ik wandel op zijn pad
zingt zij. De lijnen raken vol.
De zon legt om haar hoofd een aureool
van goud dat zij nooit eerder had.

Dan is ze weg. Ik hoor de achterdeur
eerst open gaan en daarna dicht.
Achter de schuur zit ik, en mijn gezicht
is vol van tranen en van wasgoedgeur.

Johanna Kruit (uit: Omtrent het getij, 1984)

Muziek: **Musica Callada I 'Angelico'**, *piano*
Federico Mompou (1959)

Psalm 90

Zo bidt Mozes, de Godsman:

Gij, schuilplaats zo lang al, geslacht na geslacht!
Eer de bergen waren geboren,
aarde en wereld aan 't licht gebracht,
Gij, schuilplaats zo lang al, geslacht na geslacht,
en nog altijd: God, ja Gij!
Gij schuilplaats zo lang al, geslacht na geslacht.

Tot gruis laat Ge de mens vergaan.
Ga, zegt Ge, mensenkinderen, ga
en keer terug tot gruis.
Duizend jaren: in Uw ogen als de dag van gister
die alweer is voorbij gevlogen.
Weggespoeld hebt Ge hen allen.
Wat er van rest is slaap.
In de ochtend: vers ontloken, zoals het gras de kop opsteekt.
In de ochtend: ja, dan bloeit het.
Valt de avond: neergemaaid!
Het verwelkt, is al verdord...

Ja, wij zijn het die verdorren, aan uw woede ondergaan.
En uw boosheid laat ons nergens...
Al ons onrecht, Gij doorziet het.
Wat wij heimelijk beramen, Gij onthult het met Uw ogen.
Onze dagen, ze verlopen in Uw woede.
Wij verdoen onze jaren als een zuchten.

Tel de dagen onzer jaren:
zeventig zijn het, hooguit!
Tachtig soms, met pijn en moeite:
jaren vol met loze drukte.
Niets zijn wij, alweer voorbij...
Kan iemand de kracht wel weten
van Uw verontwaardiging?
Die U vrezen wel Uw woede?
Leer ons dat de dagen tellen,
dan kleurt wijsheid heel ons hart.

Muziek: **Musica Callada II 'Lent'**
 Federico Mompou (1959)

piano

Keer U tot ons, Heer, keer weer!
Ach hoe lang nog, Heer, keer weer!
Ken berouw om ons, Uw knechten.
Kom ons troosten, Heer, keer weer!

Kom toch, verzadig ons in de morgen,
 schenk ons opnieuw Uw goede trouw.
 Wij zullen juichen,
 vol zijn van vreugde, dag-in, dag-uit!
 Vul ons met vreugde,
 evenveel dagen als Ge ons neergebogen hebt
 voor al die jaren dat wij het kwade aan moesten zien.

Laat nu gebeuren wat Ge ons toedacht.
 Laat ons en onze kinderen zien uw grote glorie.
 Vul ons met vreugde, dag-in, dag-uit.
 Moge de mildheid van de Heer nu op ons dalen:
 wat onze handen doen, maak het bestendig,
 laat het voorgoed zijn.
 Wat onze handen doen, maak dat bestendig!

Muziek: **Musica Callada V** *piano*
 Federico Mompou (1959)

Deuteronomium 33 en 34 (fragmenten)

Dit is de zegen die Mozes, de Godsmán,
 uitsprak over de stammen van Israël, voor hij stierf:
 "Van oudsher is God een schuilplaats,
 zijn armen dragen u voor eeuwig."

Toen verliet Mozes de vlakte van Moab en hij beklom de Nebo,
 een van de toppen van de Pisga, tegenover Jericho.
 Daar liet de HEER hem het hele land zien en zei tegen hem:
 'Dit is het land waarvan ik aan Abraham, Isaak en Jakob
 heb gezworen dat ik het aan hun nakomelingen zou geven.
 Ik laat het je nu zien, maar erheen oversteken zul je niet.'
 Zo stierf Mozes, de dienaar van de HEER, daar in Moab,
 zoals de HEER gezegd had.
 En de HEER begroef hem in een vallei in Moab, tegenover Bet-Peor.
 Tot op de dag van vandaag weet niemand waar zijn graf is.

Overweging

Muziek: **Musica Callada VII** 'Lento – Poco piu mosso' *piano*
Federico Mompou (1959)

Gedicht

Het kind heeft een plaats, woont
in een hart dus het is. Ook

als het niet roept, er het zwijgen toe doet
en voorgoed woont het kind

in het hart en het is. In het hoofd
spreekt een heldere taal, maar onthutst

wiegt er een andere spraak die trouw
zwijgend het huizende kind in het hart

sust. Ondertussen vindt het geheugen
glasscherp een beeld terug, een licht
dat hetzelfde licht op een andere dag

loswrikt en een stem die de stilte
verdeelt en muziek die al was die opnieuw
omfloerster nu klinkt.

*Hester Knibbe (*1946) uit: De buigzaamheid van steen. 2005*

Het noemen van de namen en de nodiging om een kaars aan te steken.

Muziek: **Musica Callada** *piano*
Federico Mompou (1974)

- **XXII** 'Molto lento e tranquillo'
- **XVIII** 'Luminoso'
- **XXVII** 'Lento molto'

Gedicht Je hebt me alleen gelaten

je hebt me alleen gelaten
maar ik heb het je al vergeven

want ik weet dat je nog ergens bent
vannacht nog, toen ik door de stad
dwaalde, zag ik je silhouet in het glas
van een badkamer

en gisteren hoorde ik je in het bos lachen
zie je, ik weet dat je er nog bent

laatst reed je me voorbij met vier
andere mensen in een oude auto
en ofschoon jij de enige was die
niet omkeek, wist ik toch dat jij
de enige was die mij herkende de enige
die zonder mij niet kan leven

en ik heb geglimlacht

ik was zeker dat je me niet verlaten zou
morgen misschien zul je terugkomen
of anders overmorgen of wie weet wel nooit

maar je zult me niet verlaten

Hans Lodeizen (1924-1950) (uit: Het innerlijk behang en andere gedichten. 1952)

Muziek

There is a land of pure delight II

+

teksten: Diederiek van Loo

met dank aan Wilma Feringa voor een voorselectie van de gedichten

muziek: Cees-Willem van Vliet (orgel en piano)

Alle bijeenkomsten in de Amersfoortse Zwaan zijn vrij toegankelijk. We zijn blij met een gift naar eigen goeddunken en mogelijkheden.

Bij de uitgang staat de grote orgelpijp, door kan een bijdrage in contanten in. Wie liever digitaal wil geven kan deze code scannen.

OPEN KERK

De kerk is ook op zondag 31 oktober (12-15 uur) en dinsdag 2 november open van 14-17 uur open voor wie een lieve mens in het licht wil zetten en een kaarsje aan wil steken om te gedenken.

Voor meer informatie zie www.amersfoortsezwaan.nl

